

Wij hebben als WBE Goeree-Overflakkee kennisgenomen van de rapportages en het hieraan voorgenomen gekoppelde besluit van de minister ten aanzien van het sluiten van de benuttingsjacht op haas in een drietal provincies. Naast het feit dat wij een dergelijke beslissing zeer zouden betreuren, denken wij ook dat dit geen recht doet aan de situatie binnen de hele provincie. Echter, wij willen ons inspraak niet beperken tot besluiten die wellicht genomen worden, maar graag lichten wij toe dat de wijze van informatievergaring bedaan is op een systematiek die niet voldoet aan de wetenschappelijke criteria en tevens niet wetenschappelijk onderbouwd is.

Wij constateren dat de onderbouwing voor het voorstel inperking jacht gebaseerd is op het plaatsen van haas en konijn op de Rode lijst. Allereerst is het zo, dat de in de bureaustudie van de WEnR gekozen beoordelingsmethode voor het bepalen van de gunstige staat van instandhouding, niet bestemd is voor algemeen en veelvoorkomende diersoorten als hazen en konijnen, maar voor de zeldzame soorten van de Europese Habitatrichtlijn.

Het plaatsen van de Haas en Konijn op de Rode Lijst is gedaan o.b.v. selectief shoppen in beschikbare data, die op zijn minst discutabel zijn, zoals gebruikt van data en referentiejaren, terwijl de data die al jaren door jagers wordt gebruikt niet wordt gehanteerd omdat deze methode niet CBS gecertificeerd is. De methodiek doet niets af aan de "feitelijke" aantallen die in het veld aanwezig zijn. Hazen die er niet zijn, kunnen namelijk ook niet geschoten worden en de afschotcijfers, die aanwezig zijn, wijzen op hele andere getallen.

De data die wel wordt gebruikt ter onderbouwing van het besluit, gebruikt in de onderzoeken van o.a. Sovon is volgens een door CBS gekeurde methodiek. Echter het CBS zelf meldt over hun meetprogramma's flora en fauna dat het aan plausibiliteit en representativiteit schort;

Plausibiliteit en representativiteit. De bij diverse meetprogramma's in gebruik zijnde methode voor het inschatten van de plausibiliteit van provinciale trends bleek voor verbetering vatbaar. In 2020 is onderzocht welke aspecten van data van belang zijn om in een verbeterde plausibiliteitsmethode te realiseren. Naast kenmerken waar al rekening mee werd gehouden (o.a. als aantal meetpunten en trendverschillen tussen provincies), is gebleken dat ook de continuïteit van de tellingen en een (ruwe) trefkans moeten worden meegenomen. Voor een verbeterde methode zal nog moeten worden onderzocht op welke wijze alle relevante kenmerken samen kunnen worden gevoegd tot één betere plausibiliteitsscore. Het bepalen van de representativiteit van trends op provinciaal niveau (en vergelijkbare lage schaalniveaus) is tot nu toe nog niet goed mogelijk met vaste geautomatiseerde kennisregels. In 2021 zal een nieuwe poging worden gedaan om hiervoor een geschikte (indicatie-)methode te vinden, waarmee de noodzaak van vertrouwen op expert judgement kan worden verminderd.

Zie onderstaande link

<https://longreads.cbs.nl/meetprogrammas-flora-en-fauna-2020/ontwikkelingen-in-gegevensanalyse-en-output/>

Met name het gedeelte waarbij CBS zelf aangeeft dat trends op provinciaal niveau niet goed aan te geven zijn staat in schril contrast met de voorgenomen keuzes voor sluiten van de jacht in drie provincies op basis van de aanwezige trends. Gezien het feit dat deze data ook volgens de CBS op provinciaal niveau niet plausibel en representatief is.

Daarnaast richt onze kritiek zich met name op de tellingen. De gebruikte cijfers zijn op basis van waarnemingen van vrijwillige vogeltellers, die tijdens hun vogeltellingen (overdag, zonder warmtebeeld, o.a. ook in de niet bejaagbare gebieden) min of meer toevallige waarnemen meenemen als bijvangst. Ervaring leert, dat een groot gedeelte van deze tellers, die wij persoonlijk kennen, hazen helemaal niet meetellen, aangezien daar hun focus niet bij ligt. Daarbij is onze ervaring, dat door de toegenomen recreatiedruk, de haas meer een schemerdier is geworden, overdag houdt deze zich op grote percelen met dekking en pas in de avond treedt deze naar de randen van het perceel om daar te foerageren. Bijkomend pijnpunt is dat alle cijfers van tellingen, waarvoor jagers als vrijwilligers (op jaarbasis meer dan 300.000 uur) hebben gestoken in het tellen van kleinwild tijdens WBE-tellingen en de daaruit voortvloeiende cijfers van de FBE's, niet zijn meegenomen. Zelf geen vergelijking, bij ons rijst dan de vraag of er andere belangen zijn geweest om deze cijfers niet mee te nemen?

Met een veranderend veldgebruik (recreatie, predatie, grondgebruik) en andere tijden, zullen methodieken soms ook aangepast moeten worden aan de tijd. Deze mogelijkheid is er, wij tellen als jagers, buiten de reguliere tellingen om, nu ook de hazen en konijnen met bijvoorbeeld een warmtebeeldcamera. Dit laat hele andere getallen zien, 2 tot 3 keer hogere telling, welke ook in lijn ligt met afschotcijfers.

Wij zien daarbij ook, dat een eventuele beperking ook zal leiden tot ander veldgebruik. Bij het wegvallen van benutbare soorten, zal biotoopverbetering, tellingen van schadessoorten en predatiebeperking een andere invulling krijgen. Als een professionele WBE zijn wij verantwoordelijk voor het uitvoeren van de faunabeheerplannen, wat een enorme inspanning kost van onze leden, denk in ons geval specifiek aan de ganzenproblematiek. Echter, dit is altijd gekoppeld geweest aan een compleet pakket, waarbij jacht, schadebestrijding en beheer hand in hand gaan. Dit brengt balans aan in de plichten en verantwoordelijkheden van een jager. Het ontbreken van jacht, zal leiden tot stijgende schadecijfers, wat ertoe zal leiden dat er een vraag komt voor een vorm van beheer, welke dan weer via ontheffingen geregeld dient te worden.

Als laatste punt is ook het stukje vertrouwen in de jager en mens. Onze jagers zijn, conform de wettelijke verplichting, verplicht zorg te dragen voor een redelijke wildstand. Dit betekent dat het surplus aan wild geoogst mag worden, schade bestreden dient te worden en dieren op een weidelijke manier beheerd worden. Het weghalen van jachtsoorten, zonder dat hiervoor een onbetwiste onderbouwing is geleverd en zelf wordt tegengesproken door de afschotcijfers, betekent een overheid die zijn eigen organisaties en burgers niet vertrouwd en de jager betutteld, als de overheid beter zou weten wat er in het veld rondloopt dan de jager, die hier dagelijks te vinden is. Dit lijkt ons een onjuist uitgangspunt voor het beperken van jacht in welke mate dan ook.

Concluderend, wij roepen de minister dan ook op om voordat er besluiten genomen worden, eerste een brede discussie op te starten binnen de maatschappelijke organisaties met verstand van wild en wildbeheer, de data dient duidelijk en niet betwist te zijn en gezamenlijk met partijen zoals provincies, Jagersvereniging, LTO, TBO's, zoogdierenvereniging naar een breed gedragen visie te gaan, die uiteindelijk zorgt voor een gezonde populatie van haas en konijn!